

Wet van
regelende het overgangsrecht
ter zake van de aanpassing van
de bestaande wetgeving in
verband met de invoering van
het nieuwe Burgerlijk Wetboek
(Overgangswet aanpassingswetgeving
nieuw Burgerlijk Wetboek)

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemeen

1. De invoering van het nieuwe Burgerlijk Wetboek gaat vergezeld van overgangsbepalingen die de opvolging van het oude recht door het nieuwe begeleiden. Het belangrijkste pakket daarvan bestaat uiteraard uit de regels die nodig zijn voor de overgang van het oude BW naar het nieuwe BW zelf. Daartoe is ontworpen de Overgangswet nieuw Burgerlijk Wetboek, in het vervolg van deze memorie kortweg aangeduid als Overgangsrecht I. (De parallelle Nederlandse wet wordt op soortgelijke wijze aangeduid als de Nederlandse Overgangswet I).

De invoering van het nieuwe BW gaat echter ook gepaard met wijziging van andere, reeds bestaande wetgeving. Ook bij deze wetswijzigingen doen zich overgangsproblemen voor, en ter regeling daarvan dient het onderhavige ontwerp, dat hier als Overgangsrecht II wordt aangeduid. (In deze memorie wordt de parallelle wet aangeduid als Nederlandse Overgangswet II). De meeste van deze problemen laten zich oplossen aan de hand van de algemene regels die voor het Overgangsrecht I zijn ontwikkeld; de algemene bepalingen daarvan worden dan ook in artikel 1 van het ontwerp van toepassing verklaard.

2. De wijzigingen in de wetgeving waarop hier wordt gedoeld, zijn bijeengebracht in een drietal ontwerpen, namelijk dat van de Aanpassingswet nieuw Burgerlijk Wetboek, dat van de Wet houdende vaststelling van een nieuw Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en dat van de Wet openbare registers. Dienovereenkomstig is, na de algemene bepaling van artikel 1, het ontwerp in een drietal titels, de Titels 2, 3 en 4, ingedeeld.

Telkens geeft het eerste artikel van elk van deze titels aan, hetgeen aldaar onder 'de wet' moet worden verstaan.

3. Het onderhavige ontwerp is grotendeels ontleend aan de Nederlands-Antilliaanse *Landsverordening van 15 maart 2001 houdende het overgangsrecht ter zake van de wijzigingen die in de bestaande wetgeving in verband met de invoering van het nieuwe Burgerlijk Wetboek worden aangebracht* (P.B. 2001, no. 26), zoals gewijzigd bij de *Aanpassingslandsverordening Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering* (P.B. 2006, no. 71).

B. Artikelsgewijze toelichting

Titel 1 Algemene bepaling

Artikel 1. De artikelen 2 tot en met 15 van Overgangsrecht I houden algemene bepalingen van civielrechtelijk overgangsrecht in, die ook bij het onderhavige onderwerp dienst kunnen doen en daarom allereerst van toepassing worden verklaard. Overeenkomstig de strekking van artikel 1, tweede lid, van de Nederlandse Overgangswet II wordt dit in artikel 1 neergelegd. Analoge toepassing van andere bepalingen uit Overgangsrecht I wordt daarmee geenszins uitgesloten. Waar

die bepalingen algemeen luiden, zoals met betrekking tot verbintenissen en overeenkomsten als zodanig, zijn zij uiteraard rechtstreeks van toepassing.

Titel 2 Overgangsbepalingen ter zake van de invoering van de Aanpassingswet nieuw Burgerlijk wetboek

Voor artikel 2 zie men opmerking 2 onder Algemeen van deze memorie.

Artikel 3, eerste lid, houdt een voor deze titel algemene overgangsregeling in, die betrekking heeft op dwangbevelen en andere bevelschriften, waaraan bij de wet een nieuw gevolg wordt verbonden, namelijk dat van een executoriale titel die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten uitvoer kan worden gelegd. De eerste volzin is van belang voor de formaliteiten waaraan het bevel moet voldoen, of waaraan nog moet worden voldaan, vóór het tot executie kan komen, als ook voor de vraag voor welke vordering of kosten de executie kan plaatsvinden.

De tweede volzin betreft de executieregels, voorzover tenuitvoerlegging van het dwangbevel of het bevelschrift na de inwerkingtreding der wet geschiedt. Deze tenuitvoerlegging geschiedt dan niet volgens het oude recht, doch volgens het nieuwe Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, voorzover de overgangsbepalingen van artikel 17 e.v. van het onderhavige ontwerp daarvan niet afwijken.

Het artikel komt zakelijk overeen met artikel 2 Nederlandse Overgangswet, doch moest, mede wegens de enigszins afwijkende opzet van het onderhavige ontwerp, wat anders worden geformuleerd.

Artikel 3, tweede lid, heeft betrekking op procedures, die geheel of ten dele worden geregeld bij de wetten, bedoeld in de onderhavige titel. Hier wordt in beginsel gekozen voor eerbiediging van het oude recht. De bepaling is ontleend aan de eerste volzin van artikel 11, waarheen voor een nadere toelichting wordt verwezen.

Overgangsrecht in verband met de wijzigingen in het Wetboek van Koophandel

Voor de invoering van artikel 3:15i en 15j BW, dat de artikelen 2 tot en met 9 K vervangt, zij verwezen naar artikel 40 Overgangsrecht I.

Het vervallen van de eerste afdeling van de vierde titel van het Eerste Boek van het wetboek brengt mee het vervallen van het privilege van de commissionair (artikel 162 K) en het 'recht van parate executie' (artikelen 163 en 164 K); voor het eerste zie men artikel 10 Overgangsrecht I, voor het tweede wordt de hoofdregel van artikel 2 Overgangsrecht I gevolgd. Ook artikel 165, dat de commissionair de positie van separatist in het faillissement van zijn committent verschaft, vervalt, evenals zijn bijzondere positie in geval van surséance van betaling, aan zijn committent verleend. Wel zijn echter in artikel 4 van het ontwerp uitzonderingen gemaakt voor een executie, faillissement of surséance, aangevangen vóór de inwerkingtreding der wet; vergelijk artikel 2 Nederlandse Overgangswet II.

Bij het vervallen van de zevende titel van het Eerste Boek zij verwezen naar artikel 143, vierde lid, Overgangsrecht I, waarin de overgangsregel inzake het reclamerecht is opgenomen.

Zie bij de wijziging van artikel 320 K de artikelen 6, tweede en derde lid, en 9, eerste lid, tweede volzin, van Overgangsrecht I, dat hier van overeenkomstige toepassing is.

Artikel 5 heeft betrekking op de artikelen 241 en 287 K betreffende vermiste wisselbrieven voor

betaling waarvan zekerheid kan worden gesteld. De oude tekst bindt deze aan de - lange - termijn van 30 jaren, de nieuwe verwijst naar artikel 6.49 BW. Naar analogie van artikel 8 Overgangsrecht I wordt voorgesteld het nieuwe recht uitgestelde werking van een jaar te verlenen. Zakelijk komt de bepaling overeen met artikel 13 Nederlandse Overgangswet II.

In het Tweede Boek van het Wetboek van Koophandel, dat het recht van de scheepvaart regelde, vervallen talrijke bepalingen, die, voorzover nodig, door Boek 8 worden vervangen. Het overgangsrecht daarbij is opgenomen in Titel 8 van Overgangsrecht I. Voor de overige wijzigingen bestaat aan bijzondere overgangsregels geen behoefte.

Voor het overgangsrecht in verband met het nieuwe, thans in titel 17 van Boek 7 BW neergelegde, verzekeringsrecht, zie artikel 169 Overgangsrecht I.

De Algemene Slotbepaling van het Wetboek van Koophandel wordt met onmiddellijke werking van kracht.

Voor kwesties van beslag en executie zie artikel 3 van het ontwerp.

Overgangsrecht in verband met de wijzigingen in de Faillissementswet

Artikel 6. Evenals bij het procesrecht is het verstandig voor een, bij de inwerkingtreding der wet reeds lopend faillissement en reeds aangevangen surséance van betaling als overgangsrechtelijk uitgangspunt voor de formele afwikkeling eerbiediging van oud recht te kiezen: het verstoort de gang van zaken als halverwege de afwikkeling oud recht door nieuwe voorschriften wordt vervangen. Dit uitgangspunt is neergelegd in artikel 6, eerste lid.

Er moet echter, eveneens naar analogie van het procesrecht - zie artikel 12 - rekening mee worden gehouden dat een regel van materieel burgerlijk recht wordt vervangen - vergelijk artikel 10 Overgangsrecht I voor de voorrang, en wel het derde lid tot aan de oproep tot verificatie in faillissement, en het vierde lid voor vorderingen die na de voorlopige verlening van surséance ontstaan.

Het kan derhalve zijn dat in dat opzicht een wijziging intreedt die toepassing van daarop toegesneden bepalingen van faillissementsrecht nodig of wenselijk maakt. Dat wordt mogelijk gemaakt door het tweede lid van artikel 6.

Het artikel correspondeert met artikel 29 Nederlandse Overgangswet II.

Artikel 7. Het artikel behelst enige bijzondere regels van overgangsrecht naast de algemene van artikel 6.

Eerste lid. Het nieuwe artikel 32 Faillissementswet - in artikel 220, vierde lid, daarvan is van overeenkomstige toepassing verklaard voor het geval van surséance - wijst het faillissement aan als grond voor verlenging der verjaring. Het is wenselijk deze bepaling - die de afwikkeling van faillissement en surséance niet raakt - onmiddellijke werking te verlenen, evenals dat met artikel 320 van Boek 3 BW is geschied in artikel 73, eerste lid, Overgangsrecht I.

Tweede lid. Artikel 174, eerste lid, Faillissementswet betreft de omslag der algemene faillissementskosten bij de uitdelingslijsten. Voorzover de uitdelingslijsten verbindend worden na de inwerkingtreding der wet - en derhalve de afwikkeling van het faillissement niet meer verstoren, kan het nieuwe recht toepassing vinden.

Derde lid. Hetzelfde kan worden opgemerkt voor de gevolgen van een levering na de

inwerkingtreding, en voor verkoop van een schip, die na de inwerkingtreding geschiedt.

Artikel 7 komt zakelijk overeen met artikel 30, eerste en tweede lid, Nederlandse Overgangswet II; het derde lid van die bepaling is overbodig daar artikel 232, onder 2° - overeenkomend met artikel 220, onder 2°, Faillissementswet, geen materiële wijziging bevat.

Ook een bepaling overeenkomstig artikel 31 Nederlandse Overgangswet II, dat oud recht handhaaft voor de verhouding tussen partijen bij een nog niet volledig uitgevoerde wederkerige overeenkomst, is overbodig, aangezien hetzelfde reeds uit artikel 6 volgt.

Overgangsrecht in verband met de wijzigingen in de Wet Notarisambt

De wet brengt in de eerste plaats een groot aantal wijzigingen in de vereisten gesteld aan (de authenticiteit van) notariële akten, en in de verplichtingen van notarissen. Deze vernieuwingen zijn ten dele scherper, ten dele soepeler dan die van het oude recht. De regel is dat hun onmiddellijke werking toekomt: in de rechtskracht van een akte die onder de werking van het oude recht is opgemaakt, brengen de vernieuwingen geen wijziging, behalve dat overeenkomstig artikel 6 Overgangsrecht I versoepeling van het recht bekrachtiging van een ongeldige rechtshandeling kan meebrengen.

Overgangsrecht in verband met wijzigingen in de overige wetgeving

Het overgrote deel der wijzigingen is van terminologische aard en behoeft geen speciale overgangsbepalingen. De geringe materiële veranderingen plegen hun oplossing te bereiken door de regels die artikel 1 van het ontwerp van toepassing verklaart, in het bijzonder de artikelen 2 en 3 Overgangsrecht I.

Enige aandacht verdienen de wijzigingen voorgesteld in de Bepalingen op de rechtspleging in zake van belastingen in Suriname. Voorzover deze van processuele aard zijn, zij verwezen naar artikel 3, tweede lid, van het ontwerp.

Het gewijzigde artikel 11 en artikel 21, derde lid, ontzeggen aan derden een recht van verzet tegen de in het artikel bedoelde inbeslagneming door de fiscus, tenzij zij een bepaald recht van terugvordering hebben.

Onder deze omschrijving vallen ook terugvorderingrechten onder het oude recht, die nog krachtens overgangsrecht voor beperkte tijd worden geëerbiedigd - zie aldus artikel 47 Overgangsrecht I inzake het terugvorderingrecht van artikel 1998, tweede lid, BW (oud), althans voor zover het een ontvreemde zaak betreft.

Artikel 3, tweede lid, van het ontwerp geldt eveneens voor de processuele voorschriften van de Bepalingen op de rechtspleging in zake van belastingen in Suriname. Voor de rangorde, vastgesteld krachtens artikel 6, tweede lid, van die verordening, zij verwezen naar artikel 10 Overgangsrecht I in verbinding met artikel 1 van het onderhavige ontwerp.

De overgangsproblematiek die door de invoering van artikel 58a van de Personeelswet ontstaat op het gebied van de verjaring, vindt haar oplossing door toepassing van artikel 8 Overgangsrecht I; artikel 9 verklaart ook de daarbij behorende artikelen 72 tot en met 74 Overgangsrecht I van toepassing.

Titel 3 Overgangsbepalingen ter zake van de Wet houdende vaststelling van de tekst van het

eenvormige Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

De in de titel bedoelde wet behelst een geheel nieuw wetboek, waarin vernieuwingen zijn opgenomen, die verder reiken dan aanpassing aan het nieuwe Burgerlijk Wetboek. Voor artikel 10 zij verwezen naar opmerking 2 in het algemeen deel van deze memorie.

De artikelen 11 tot en met 15 hebben betrekking op de vernieuwingen die in Boek 1 van het wetboek voorkomen, dat de algemene voorschriften omtrent de wijze van procederen bevat; zij betreffen derhalve Boek 1 der wet, doch in beginsel mede de bijzondere procedures, die in Boek 3 zijn geregeld.

Artikel 11 neemt als uitgangspunt voor het overgangsrecht in lopende procedures de eerbiediging van de oude procesrechtelijke voorschriften. Het wijkt daarmee af van het algemene uitgangspunt, gekozen in artikel 2 Overgangsrecht I, en gaat ook verder dan artikel 14 daarvan, dat in het bijzonder aan wijzigingen van het materiële burgerlijk recht tijdens een lopende procedure onmiddellijke werking verbindt. Zulk een onmiddellijke werking voor de - vele - vernieuwingen van procesrechtelijke aard zou echter licht praktische problemen veroorzaken en de procesgang eerder verstoren dan bevorderen. Wel is, in de volgende artikelen, voor enkele algemene onderwerpen uitgegaan van onmiddellijke werking. Ook spreekt het vanzelf, dat, waar de nieuwe tekst aan de bestaande rechtspraak is aangepast, deze rechtspraak de toepassing van de oude wet, voorzover die overgangsrechtelijk blijft gelden, mede bepaalt.

Het artikel komt zakelijk overeen met artikel 15 Nederlandse Overgangswet II.

Artikel 11a. Aangenomen moet worden dat de termen ‘aanhangige gedingen’ en ‘lopende gedingen’ in de onderhavige titel 3 Overgangsrecht II betrekking hebben op de gehele procedure, inclusief hoger beroep. De termen doelen dus niet op de desbetreffende instantie; en de woorden ‘worden geheel afgedaan’ in artikel 11 hebben tot gevolg dat de voorschriften van procesrechtelijke aard, gelijk deze luidden vóór het tijdstip van inwerkingtreden van de nieuwe wetsbepalingen, in beginsel ook in – eventuele – verdere instanties van toepassing zullen blijven. Vergelijk wat betreft artikel 11 (algemene bepaling) HR 3-4-1992, NJ 1992, 426 en wat betreft artikel 15 (bijzondere bepaling inzake het bewijsrecht) HR 3-3-1989, NJ 1989, 838, HR 31-1-1992, NJ 1992, 304 en HR 1-7-1992, NJ 1992, 710, alsmede Parlementaire Geschiedenis van het nieuwe Burgerlijk Wetboek. Invoeringswet Boek 1, 1969, p. 1771 en 1773. Het is echter wenselijk dat voor de mogelijkheid en de termijn van het aanwenden van een rechtsmiddel, met name hoger beroep, wel beslissend is of de instantie al dan niet vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering geëindigd is. De nieuwe termijn van hoger beroep van zes weken zal dus gelden indien na het tijdstip van inwerkingtreding van het nieuwe wetboek in eerste aanleg uitspraak is gedaan. Hetzelfde geldt voor de verlengde termijn voor indiening van de memorie van grieven en de memorie van antwoord.

Wat betreft het rechtsmiddel van herroeping is het wenselijk dat het onmiddellijke werking heeft ook al is de bestreden uitspraak van vóór de inwerkingtreding van het nieuwe wetboek. De termijn waarbinnen het oude rekestciviel – hetzelfde geldt overigens voor de nieuwe herroeping – kon worden ingesteld, is immers afhankelijk van bekendheid met de grond daarvoor, welke bekendheid pas ver in de toekomst kan ontstaan.

Artikel 12 houdt rekening met gevallen waarin tijdens een lopende procedure het materiële burgerlijk recht een wijziging ondergaat waarvoor het nieuwe procesrecht nu juist een voorziening

bevat. Men denke in het bijzonder aan de vele vernieuwingen in de Boeken 1 en 8, maar ook aan het geval bedoeld in artikel 54 Overgangswet I inzake verdeling van een gemeenschap. Verschillen partijen van mening dan beslist de rechter terstond of de nieuwe regeling voor toepassing in aanmerking komt; vergelijk artikel 109, derde lid, der wet.

Artikel 13. Voor onmiddellijke werking leent zich hetgeen in de eerste afdeling van titel 1 van Boek 1 omtrent exploitatie enz. nieuw wordt bepaald: het gaat om formele handelingen die op de verdere procesvoering geen invloed hebben. In Nederland betrof de enige materiële vernieuwing in de afdeling het equivalent van artikel 15, en artikel 16 Nederlandse Overgangswet II beperkt de onmiddellijke werking in die afdeling dan ook daartoe.

Artikel 14. Zoals uit de toelichting op de artikelen 55 tot en met 57 van het nieuwe wetboek blijkt, zijn de oude artikelen betreffende de uitvoerbaarheid bij voorraad verouderd en weinig bevredigend. Er is geen bezwaar tegen om de nieuwe bepalingen, waarvan de toepassing pas op het einde van een procedure, of zelfs nadien, aan de orde komt, mede onmiddellijke werking te verlenen.

Het eerste lid bepaalt dit voor artikel 55 Rv, als ten tijde van de inwerkingtreding het vonnis nog niet is uitgesproken, het tweede lid voor de artikelen 56 en 57 Rv, als het vonnis dan wel is uitgesproken, maar deze artikelen zich niettemin voor toepassing lenen.

Het artikel stemt overeen met artikel 17 Nederlandse Overgangswet II.

Artikel 70a Rv betreffende het gezag van gewijsde bevat geen procesrechtelijke bepaling die betrekking heeft op de afdoening van een geding; daarop is derhalve niet artikel 11 van toepassing, doch de algemene regel van onmiddellijke werking.

Artikel 15. De nieuwe bepalingen van bewijsrecht vervangen een ten dele sterk verouderde regeling. In het algemeen bestaat er geen bezwaar tegen hen met onmiddellijke werking in lopende gedingen tot toepassing te brengen - aldus geschiedt in de eerste volzin van artikel 15. De tweede volzin beperkt dit voor de gevallen waarin een door de nieuwe regeling afgeschafte rechtsfiguur - de beslissende en de aanvullende eed en het valsheid- en echtheidsonderzoek - reeds in een lopend geding is ingezet, en gevallen waarin aan een bevolen getuigenverhoor of deskundigenonderzoek reeds uitvoering is gegeven: in deze gevallen zou de toepassing van het nieuwe recht de loop van het geding verstoren.

Artikel 15 komt zakelijk overeen met artikel VII van de Nederlandse wet van 3 december 1987, Stb. 590, waarbij in Nederland het nieuwe bewijsrecht werd ingevoerd.

Artikel 15a. Het is wenselijk dat de discretionaire bevoegdheid van het Hof om buiten de grieven om een vonnis te vernietigen en om een kostenveroordeling niet als voldoende belang voor een hoger beroep aan te merken onmiddellijke werking heeft.

De artikelen 16 tot en met 23 hebben betrekking op tenuitvoerlegging van vonnissen, enz., en betreffen derhalve in hoofdzaak Boek 2 van de wet, met dien verstande dat de bepalingen omtrent beslag niet alleen het executoriale beslag, doch in beginsel ook het in Boek 3 geregelde conservatoire beslag betreffen.

Artikel 16 gaat voor het beslagrecht in beginsel uit van eerbiediging van het oude recht: onmiddellijke werking zou hier vaak een verwarrende verstoring van de loop der zaken betekenen.

Het artikel noemt in het tweede tot en met zesde lid een aantal gevallen waarin zulk een verwarring niet kan optreden, namelijk wanneer een nieuwe, zelfstandige fase in de afwikkeling van het beslag intreedt.

In het tweede lid wordt in beginsel de nieuwe regeling van kracht, die oppositie van volgende opkomende schuldeisers tegen afgifte van de kooppenningen vervangt door opvolgende beslagen. Het derde lid geldt voor de uitoefening van een verleend bevel of verlot tot het leggen van conservatoir beslag - vergelijk artikel 3, eerste lid, van het ontwerp. Het vierde lid past het nieuwe recht toe op de fase van de executorialie verkoop, als die vóór de inwerkingtreding nog niet is aangekondigd. Voor het vijfde lid, betreffende de rangregeling, geldt iets soortgelijks, het zesde lid verleent onmiddellijke werking aan het nieuwe artikel 505, derde lid, Rv dat in beperkte mate verkrijgers van onroerende zaken en rechten daarop tegen de concurrentie van beslagleggers in bescherming neemt.

Het artikel stemt overeen met artikel 18 der Nederlandse Overgangswet II.

Artikel 17 - dat overeenstemt met artikel 19 der Nederlandse Overgangswet II - noemt in zijn leden twee gevallen waarin het nieuwe recht wegens aantreden van een nieuwe fase in het - executorialie en conservatoire - derdenbeslag toepassing kan vinden.

Artikel 18 - analoog aan artikel 20 Nederlandse Overgangswet II - doet de nieuwe regeling betreffende de doorhaling van de inschrijving van een beslag gelden.

Artikel 62 en 68 van Overgangsrecht I maken de nieuwe regeling van executie van pand en hypotheek zoveel mogelijk van toepassing; artikel 19 - overeenkomend met artikel 21 Nederlandse Overgangswet II - sluit hierbij aan.

De artikelen 20 en 21 eerbiedigen oud recht. Het eerste met betrekking tot afgifte van een roerende en ontruiming van een onroerende zaak, indien de executie reeds bij de inwerkingtreding van de nieuwe wet was aangevangen, het laatste voor beslag op en executie van de, in het nieuwe BW niet meer voorkomende, grondrenten. Voor artikel 20 vergelijk men artikel 22, voor artikel 21 artikel 24 Nederlandse Overgangswet II.

Na de regeling van het beslag volgen in Boek 2 van de wet nog de regelingen omtrent lijfswang en dwangsom (titel 5), het vereffenen van schadevergoeding (titel 6) en het stellen van zekerheid (titel 7).

Voor de nieuwe regeling van de lijfswang zijn geen overgangsregels nodig, omdat zij nauwelijks afwijkt van geldend recht - de algemene regel van de onmiddellijke werking brengt hier geen problemen mee.

De regeling van de dwangsom behelst evenwel vele, vrij ingrijpende, vernieuwingen - artikel 22 behelst daarom een regel van eerbiediging van oud recht, conform artikel IV van de Nederlandse wet van 23 maart 1977, Stb. 184, waarbij dezelfde dwangsomregeling in Nederland werd ingevoerd.

Artikel 23 behelst een bijzondere overgangsregel voor de titels 6 en 7 van Boek 2: de schadestaatprocedure en de procedure tot het stellen van zekerheid worden voor het overgangsrecht beschouwd als zelfstandige procedures ten opzichte van de hoofdzaak, waarop het nieuwe recht van toepassing kan zijn, ook als op de hoofdzaak het oude recht van toepassing is geweest. Zoals uit het voorgaande blijkt, wordt het overgangsrecht van de inhoud van Boek 3 van de wet grotendeels beheerst door de artikelen 11 e.v., resp. 16 e.v. van het ontwerp - enkele bijzondere

bepalingen zijn echter wenselijk. De artikelen 24 inzake de verzegeling en 25 inzake de gerechtelijke bewaring beogen om door eerbieding van oud recht de afwikkeling van desbetreffende, reeds aangevangen, maatregelen niet te verstoren.

De artikelen corresponderen met de artikelen 26 en 27 der Nederlandse Overgangswet II. De regeling van de arbitrage in Boek 4 brengt verscheidene vernieuwingen, doch deze grijpen in lopende arbitrages niet zodanig in dat zij de gang van zaken zullen verstoren. Het uitgangspunt van artikel 26 is dan ook dat der onmiddellijke werking. Slechts zijn in verband met het afschaffen van het beroep tegen een arbitraal vonnis op de rechter een tweetal bijzondere bepalingen opgenomen. Het tweede lid eerbiedigt de eenmaal begonnen rechtsgang, en het derde lid verbindt uitgestelde werking aan de afschaffing van dit beroep, indien het beroep is overeengekomen - partijen hebben een termijn van vijf jaren om desgewenst een andere regeling te treffen. Het artikel komt overeen met de artikelen II en III van de Nederlandse wet van 2 juli 1986, Stb. 372, waarbij de nieuwe arbitrageregeling in Nederland werd ingevoerd.

Titel 4 Overgangsbepalingen in verband met de invoering van de Wet openbare registers

De in het opschrift en in artikel 30 bedoelde wet strekt tot gedeeltelijke vervanging van de Bepalingen tot regeling van het ambt van Hypotheekbewaarder en van diens boekhouding, en kan het eerste deel vormen van een eventueel te zijner tijd in te voeren Kadasterwet. Het tweede deel hiervan zal dan een regeling van de kadastrale registratie vormen.

De overgangsbepalingen van de onderhavige titel, afgestemd op de overgangsartikelen uit de Nederlandse Invoeringswet Kadasterwet (IK) beogen een soepele technische aansluiting van het nieuwe aan het oude recht op het gebied van de openbare registers; men zie voor bepalingen van materieel belang artikel 41 Overgangsrecht I.

Het beginsel van de onmiddellijke werking dat ook voor de in te voeren nieuwe wijze van registratie het uitgangspunt is, brengt mee dat voor inschrijvingen van de inwerkingtreding af het nieuwe recht van toepassing is, ook al zijn de in te schrijven feiten reeds voordien voorgevallen (aldus nog uitdrukkelijk artikel II IK). Artikel 31 stelt vast dat dit beginsel ook geldt voor een inschrijving die volgt uit een rechterlijke veroordeling onder het oude recht, waarbij bijvoorbeeld nog de oude terminologie ('overschrijving') kan zijn gebezigd. Aldus ook artikel IV IK.

Artikel 32 regelt de aansluiting van de oude registers aan de nieuwe registratie met de indeling overeenkomstig artikel 8 der landsverordening, die onder andere voor de inschrijving van rechten op onroerende zaken geen dagregister meer zal kennen. In verband daarmee bepaalt het tweede lid voor de vóór de inwerkingtreding in- en overgeschreven stukken dat voor het nieuwe recht als tijdstip van inschrijving zal gelden dat, hetgeen op het in- of overgeschreven afschrift zelf is aangetekend.

Zie artikel VI IK.

Artikel 33, eerste lid, betreft de terminologische kwestie die ook bij artikel 31 reeds aan de orde kwam: het oude recht - gebaseerd op het oude BW - onderscheidde tussen in- en overschrijvingen, het nieuwe kent slechts inschrijvingen.

De overgangsregeling van het tweede lid van het artikel is een gevolg van een ander verschil tussen het oude en het nieuwe recht: vele feiten die onder het eerste aanleiding geven tot aantekeningen op ingeschreven stukken, zullen onder het nieuwe recht zelf inschrijfbaar worden; voorzover die stukken volgens het oude recht werden bewaard, moeten zij ook na de invoering van het nieuwe kunnen worden geraadpleegd. Aldus artikel VII IK.

Artikel 34. Het nieuwe recht bezigt een iets ander criterium voor de gekozen woonplaats dan het oude, dat ruimer of enger kan zijn. Het artikel legt nu ook voor de onder het oude recht gekozen woonplaats het criterium van het nieuwe recht als uitgangspunt vast, met dien verstande dat afwijking daarvan kan blijken uit de wet - zoals in het procesrecht voorkomt - of uit het ingeschreven stuk zelf.

Paramaribo, de

R.R. Venetiaan